

Fotka

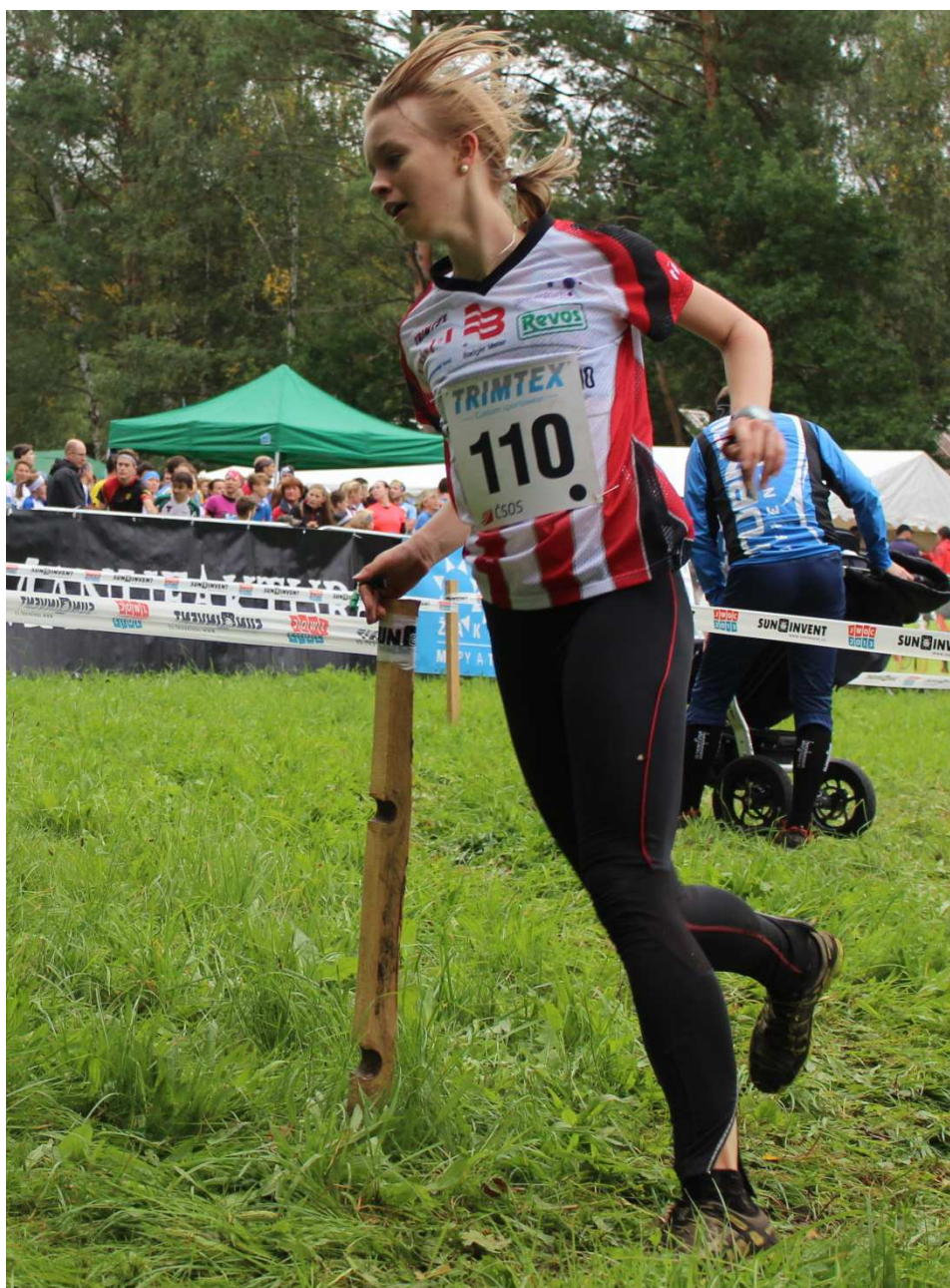
Gabriela Hiršová

Články

Úvod, Tvář z obálky: Gabča, Orienták v Grónsku, Botas, Rumcajsovy míle, Advanta cup 2017, VT Švédsko, Pěkné prázdniny 2017, Východky, Tábor: chvilka poezie, Telegraficky opavská áčka Zcela podzimní ČPŠ a ŽA, Jml Říčany, ZBM 2017

Polaris

5 — 2017

Úvod

Honza

Zelené listy začínají pomalu žloutnout, ostružiny jsou v okolí Brna stále neprostupnější, teplota ráno klesá a dokonce i v Brně začalo pršet. Neklamné známky, že podzim se už blíží a léto je za námi.

Když v pátek přejde léto v podzim, tak je nejlepší čas se ještě ohlédnout za létem, jaké vůbec bylo? K tomu nás čeká dlouhá cesta na podzimní vrchol sezóny na MČR na klasické trati až do Jizerských hor, tak kdyby někdo na cestu zapomněl třeba knihu. ;-)

Léto začalo jako vždy letními závody, tak aspoň pár článků, nechci říct z těch nejlepších, ale jak se to sešlo.

Letní oddílový přebor se jako obvykle konal na Botase, přes 60 žabiňáků je slušný počet. Nejen na Mistrovství Galaxie jsme vzorně reprezentovali. Dalším ze závodů byla například Advanta nebo klasická PP. A letní vícedenky jsme zakončili kde jinde než na Východkách.

Klasickou akcí je Zhustovo soustředění společně s Rakušáky. Tentokrát jsme vyrazili do Mekky orientačního běhu, do Švédska. Takže ani zde nemůže chybět článek o ztrácení se v místních terénech.

A pak největší akcí je už několik let letní tábor nejen pro Pulce a Žabičky. Tentokrát v Hostýnských vrších, kde naši nejmenší zachraňovali Zemi před intergalaktickou dálnicí. A k tomu se naučili psát ve verších.

Léto zakončila ještě jedna oddílová svatba Jendy a Barči, přejeme vše nejlepší!

No a pak už se rozběhl klasický kolorit, větrná áčka v Opavě, někteří tedy vyrazili na bécka někam do Čech. Následoval štafetový víkend, kde jsme jistili postup na MČR, pět štafet v H21 bralo postup, a to Miloš ještě šetřil zraněný kotník, tedy neběžel. No na koho padne Černý Petr?

A teď už jen doladit na klasiku a vydržet na družstva!

Tvář z obálky: Gabča

Honza

Ahoj Gabčo, především gratuluji k bedně ve štafetách na ČPS! Jak se ti líbilo v lese?

Ahoj. Děkuju – byla to týmová práce ještě s Evičkou a Jindrou :) V lese se mi vždycky líbí nebo nelíbí, podle pocitu ze závodu, takže tento víkend se mi tam docela líbilo.

Byl to pro tebe ideální závod?

Ideální bych neřekla, ale spokojená jsem byla dost, protože před startem jsem vůbec nečekala, že se mi poběží tak dobře a že se tak dlouho udržím vepředu. Jednu kontrolu jsem malinko přeběhla, ale jinak se dá říct, že naskakovaly samy. Fyzicky bylo nejhorší vyškrábat se nahoru v půlce trati, ale naštěstí se to pak přehouplo v rovinu, a tu druhou půlku už jsem nějak doběhla.

V sobotním sprintu ses nevezla do elity, ale zato jsi doběhla druhá v áčkách. Nějaká satisfakce?

V rankingu nejsem zas tak vepředu, takže to, že se nevejdu do elity, někdy přijít muselo. Ale nevadilo mi to, říkala jsem si, že třeba aspoň zaběhnu dobře v áčkách. A to se mi povedlo, takže spokojenost.

Už v sobotu jsi běžela pěkně, máš na podzim dobře vyladěno?

No, záleží, co si pod tím kdo představí. O prázdninách jsem kromě tří vícedenních chodila běhat spíš jenom občas než nějak pravidelně. Ale poslední dva týdny v srpnu jsem se snažila aspoň něco dohnat. Samozřejmě bych mohla mít vyladěno mnohem líp, ale běhá se mi tak, že z toho mám radost, a to je pro mě hlavní.

Jak se těšíš na klasiku? Máš natočeno?

Natočeno je silný slovo, to určitě nemám, takže to první mistrovství na klasice v ženách bude možná trochu výzva. Ale těším se, zatím jsem uběhla všechny klasiky, takže to snad zvládnou i teď o víkendu.

Na památném MČR ve Vracově jste obsadily v roce 2015 všechny tři stupně vítězů, teď na posledním ČP 1. a 3. Může se to u Šumperku opět opakovat, co myslíš?

Myslím, že umístění dvou štafet na stupních vítězů se opakovat může. K tomu, aby bylo obsazení jenom naše, by bylo potřeba asi víc štěstí, protože soupeřek je hodně. Ale uvidíme, holky máme šikovný, tak třeba to vyjde.

A jak se jinak studuje v Praze? Je tam blaze? Díky a ať se daří!

V Praze jde vše zatím bez problémů. Blaze tu je, ale na Brno nezapomínám, docela často a stále raději se tam objevuju :) Díky.

Díky a ať se daří!

Orienták v Grónsku

Bóřa

Ilulissat, přístav ležící na západním pobřeží Grónska, jsme si na naší dovolené po největším ostrově na světě nevybrali náhodou. Gigantické kry všech možných tvarů a na místní poměry dobrá dostupnost, mimo letadla lze totiž doplnout i pravidelnou linkovou lodí, dělá z města jedno z největších lákadel Grónska. Pro představu – každý den se tu z ledovce odlomí a vydá na odysseu po moři desítky milionů tun ledu.

Neměli jsme ovšem tušení, že se v tomto místě také skrývá tak trochu orientácký unikát. Posuďte sami – 100 aktivních orientáků žijících ve městě s 4000 obyvateli (žádná další aglomerace kolem grónských městeček neexistuje, když nepočítáme pár rybářských domků dostupných pouze lodí). Orienták sem navíc nebyl „naimportován“ ze zahraničí, nýbrž si ho místní sami vyhlídli. Prý je asi před 20 lety přestalo bavit běhat po jediné existující cestě v okolí (asi 4 kilometry k letišti sem a tam), a tak se rozhodli zabrousit do terénu. A jak jinak než s orientáckou mapou. Dnes OB v tomto kraji není určitě okrajový sport, alespoň souzeno podle množství aut s lampionkem, které jsme ve městě potkali.

To už je ale jeden srpnový podvečer, mrazivý vítr si hraje s křídlem klubu Ilulissat Orienteering Greenland (IOG) a my stojíme na startu zdejšího pravidelného pondělního tréninku. Máme trochu blbý pocit, že se trénink koná jen kvůli nám. Ještě včera byl totiž zrušen z důvodu začátku lovecké sezóny sobu a z toho pramenící nepřítomnosti značné části klubu. Místní běžci jsou neskutečně vřelí, stejně jako všichni Grónané, a to, že nejspíš narychlo uspořádali náhradní trénink kvůli nám, to jenom potvrdilo. Jsme informováni, že přesně v prostoru tréninku byl naposledy viděn lední medvěd v okolí města. Naštěstí to bylo před 10 lety a bylo to přesně den po o-závodě, o kterém bude ještě řeč.

Mapa na první pohled vypadá jako vystřižená ze Skandinávie. Pomyslným průnikem se severskými terény jsou například všudypřítomné skalnaté plotny a tam, kde chybí, se zase člověk brodí bažinami. Tím ale výčet podobností končí, vraťme se na trať. Kontroly naskakují, ale jen těžko se dokážu podle představ 100% koncentrovat – oči se totiž po dvou dnech od příplutí do města pořád ještě nenabažily výhledů na Disco záliv, kde se odehrává neustále se měnící představení ledových ker. Pro dokreslení situace je třeba dodat, že město je ze tří stran, kde není moře, prstencově zmapováno. Z tohoto prostoru je téměř vždy vidět na záliv. Dá ;le od m oře se člověk prakticky nedostane, a proto nemá smysl tam ani mapovat další prostor.

Asi každého Evropana musí stejně jako nás zarazit kontrast profesionality zdejší o-scény na straně jedné (SportIdent na tréninku, výborná kvalita map, overaly) a diametrální vzdálenost od kontinentálního dění na straně druhé... Tak např. naprostá většina běžců se věnuje orientáku pouze v okolí Ilulissatu (= nikdy neběhali mimo Grónsko) a navíc, aniž by potkala při hledání lampiónu jediný strom, protože ty tu nerostou!

Jednou za rok oddíl pořádá již legendární třídní závod – Arctic Midnight Orienteering – člověka tady v Grónsku ani tak nezaráží, že start je o půlnoci (samozřejmě bez čelovek), jako spíš fakt, že zdejší pořadatelé určitě nepodléhají modernímu trendu zkracování disciplín – považte, že vítěz hlavní kategorie pobude na klasice okolo 3 hodin! Z tréninku se vracíme (jak jinak než po oné jediné cestě) plni dojmů a s těžko popsatelným pocitem, že jsme zažili orienták v jakési původní – nejčistší formě. Pokud by Vás toto vyprávění zaujalo, bližší info o třídních závodech najdete na stránce: <http://iog.9net.dk> a rád zodpovím jakékoliv případné dotazy.

Botas

Honza

Letní oddílový přebor se opět uskutečnil na Řásné. Opět jsme vyrazili už v pátek a čekaly nás tři etapy. Tedy nejmenovalo se to oddílový přebor, ale Botas (tedy HSH Vysočina Cup), a nebyly jen čtyři kategorie. Protože bylo teplo, na rozdíl od listopadu nesněžilo, tak jsme nemuseli mrznout ve studených chatkách. Na výběr jsme měli dokonce ze tří kempů. Někteří zůstali v exilu v klidném kempu II., vzdáleném tak kilák od centra, pak tu byl klidný kemp I. u silnice a nakonec hlučný kemp přímo v místě dění.

Základem bylo dostat se včas do centra, tudíž vyrazit brzo. Varianty z Brna po D1 nebo přímo přes Třebíč. No známe D1... takže hurá na Třebíč. No jo. Jenže silničáři a léto. Takže asi po třech velkých objížďkách jsme se slávou dorazili do Řásné celkem na čas. Ale prezentaci jsme stihli. No žádná sranda odprezentovat 60 žabiňáků. A pak si nikdo nedojde pro ubytovací poukaz. ;-)

V hlučném kempu to bylo trochu naňahňané, ale stany jsme nějak postavili. V tichých kempech tyto problémy neměli. No a pak už si jen najít správnou barvu popisů a pomalu vyrazit na start do nám už známých vysočinských terénů v okolí rybníka.

Program byl už tradiční, v pátek krátká trať, v sobotu dopoledne klasika, odpolední mistrovství Galaxie a v neděli handicap.

Letos bylo i příjemné počasí na běhání, žádné zabijácké hitze, ale ani nebezpečné bouřky. Jen pivní byly trochu posunuty z důvodu deště. Jinak panovalo příjemné počasí. Kromě běhání jsme si ho mohli zpříjemnit sbíráním borůvek nebo návštěvou Telče, kde byla v sobotu veteránská jízda. No pěkná auta měli šoféři, jen nevím, kam bychom dali všechny věci na běhání. Kufry byly fakt malé. Po kulturní vložce v Telči jsme vyrazili zpět na pivní, kde naše áčková štafeta jen o kousek neobhájila loňský titul. Pak začala tradiční botas párty se „Zdenou!“. Také proběhl pokus o světový rekord, kolik lidí se vlezle pod kořen...

Nedělní handicap opět promíchal pořadím a mohli jsme zatleskat vítězům, vyhrát třeba hodinky a vyrazit vzhůru objížďkami domů. Tentokrát přes Velkou Bíteš a tamní proslulou kopečkovou zmrzlinu.

Parádně strávený víkend, krásné tratě i mapy. Už se těším, jak vyrazím i za rok na Vysočinu.

Rumcajsovy míle

Ivoš

Kdo by nechtěl poškádlit Rumcajse, Cipíska i Manku dohromady? Nebo vlastně každého zvlášť, hezky ve třech dnech. Po loňských chvílemi horolezeckých OB závodech v Českém ráji si jedeme s Luckou zopakovat tradiční letní závod. Upřímně řečeno, není to z naší strany žádný cílený výběr, je to jediný víkend, kdy vůbec můžeme takhle sami někam na letní závody vyrazit. Až v autě se tedy dozvídám, že někteří původní zájemci žabiňáci, co chtěli jet taky, po zhlédnutí starých map prostoru prohlásili, že to teda nemusí. Tak uvidíme.

Jestli se ovšem vůbec dokodrcáme na místo. V létě není rozkopané jen Brno, ale i valná většina naší vlasti. Ke shromaždišti se blížíme ve chvíli, kdy jsem měl už být v lese. Tedy ke shromaždišti?! Blížíme se ke konci provazu aut zaparkovaných u krajnice, pohledem do mapy zjišťuji, že k centru závodu to máme 3,5 km. Organizátoři slibovali o dost menší vzdálenost. Na pěší přechod nemám nervy, riskneme to a fakt nakonec najdeme místo blíž. Startovat naštěstí možno na krabičku.

Tři, dva jedna, start. Vybíhám, je krátce po čtvrté hodině odpoledne a tma jako v Rumcajsově p... Plnovousu, pochopitelně. Po chvíli někdo pustil sprchu. Přes zamžené a mokré brýle nevidím nic, ale přece neběžím nočák, abych na prohlédnutí mapy potřeboval čelovku. Pak začala diskotéka. Bum prásk, blesk střídá blesk. Jo, fajn, už je zase vidět na mapu, blesků je víc, než okamžiků tmy mezi nimi. Počítám vteřiny, jak daleko to ode mě práská. 600 metrů! Mám závod vzdát? To bych těžko hledal motivaci k dalším etapám. Raději cupitám drobnými krůčky, abych snížil krokové napětí, kontroly pod skalami vždy orazím a zase hopsa zpět do údolí, na horní plata se nevydávám, i když to stojí obrovské obíhačky navíc. Nu, co dodat. Závod jsem dokončil, s brutálním časem. Nebývalá část pelotonu ovšem diskla, nebo rovnou vzdala. Měli víc rozumu.

Druhý den jsem zaslechl historky, že někteří závodníci přímo viděli, jak blesk prásknul 100 metrů před ně. K tomu plný les dětí. Organizátoři se s tím asi moc nemažou, jestli tohle nebyl závod na zrušení, tak co už?

Od soboty je hezky. Což už se tak úplně nedá říct o lese. Ostružinových hustníků a lesa plného bordelu si člověk užije i kolem Brna dost. Ale trať je v zásadě pěkně postavená, úvod je pekelná výzva, ztratil jsem se hned na jedničku. V mapě jsou cesty, které v terénu nevidím, v terénu jsou cesty, které nejsou v mapě, pokud teda nejsem v alternativním OB vesmíru, všude plno brdků, skoro jak v závrtech v krasu. Jen šutry jsou tady pískovcové. Od nešťastné jedničky se lehounce dostávám do závodu, střed mi vcelku vychází, co dochází, jsou síly. Ale i tak z toho bude nejlepší dílčí umístění.

Odpoledne kontrastní činnost, tradičně se potkáváme s kamarády horolezci z Liberce a jdeme se protáhnout na VELKÉ skály na MALOSKALSKU. Zajímavé: svaly, co bolí při běhu, nebolí při lezení! Takže jsem nakonec neodolal a jednu stěnu zvládnul. Lucka pochopitelně potřebuje víc, dokud nevydrží jakousi sedmičku, není spokojená.

Neděle, stejný prostor, pouze stavitel víc využil hezký skalní hřbet v centru mapy. Jo, tohle mě baví, kvůli tomu mám rád závody v pískovcích. Bohužel druhá část tratě už zase vede slušným brajglem a ani navigace mi nějak nefunguje. Ztrácím se, ztrácím, nedokážu plynule číst mapu. Motivace před startem byla porazit Pavla Rotka, který si včera koupil buzolu, čímž se brutálně zlepšil. Musím mu dát kolem 2 minut, abych ho udolal v součtu všech tří etap. Skoro by se to podařilo. Nebýt... Nebýt té nejhoupější z chyb. Přibíhám ke správné kontrole, ale přehlédnu se v upřesnitku, takže mi nesedí číslo. Spirálovitě pak v prostoru 4 minuty kroužím, hledaje kontrolu s jiným číslem, která zde pochopitelně není. Až pak mi to dojde. Konec už pod tíhou okamžiku úplně kazím, náběh na předsběrku je zcela tragický. Ale jsem v cíli. Pavel mi v součtu nadělil 14 vteřin. Stejně jako loni ze svého výkonu nemám valný dojem.

A stejně jako loni: užil jsem si to, s malým červíčkem pochyb. Příští rok bych možná rád na nějaké jiné letní závody. Závody, kde se nebude dobíhat do cíle proti autům jedoucím po louce. Závody, kde nezaskočí organizátory déšť, avizovaný týden předem, který rozmočí odjezdové cesty, takže se dvě hodiny nikdo nedostane z lučních parkovišť. Závody, kde nebudou závodníci vzdávat v rozumné obavě o život a zdraví. Loni horolezecké kontroly, letos survival probíhající za brutální bouřky, to svědčí o určité otrlosti organizátorů - která zřejmě vydrží do doby, než se jim fakt stane velký průser. Ne, nepřeju jim to, to opravdu ne! Jen mi to organizačně zkrátka nesedlo. Co už...

Advanta cup 2017

King

Na přelomu července a srpna jsem v Ádru a nevím, co tam budu celý týden dělat, přemýšlím v půlce července, sedíc doma u bílého Lenova. Už to mám, přihlásím se na Advantu! Doteď jsem trápil jenom

lýtka točením objemů na Balkáně, teď přišla chvíle na lámání hlavy s volbami postupů mezi šutry, o lámání kotníčků ani nemluvě, a nějaké to prodíráníčko tam asi taky chybět nebude.

4. srpna, o dva týdny později, o 250 km SZ směrem: Na shromaždišti si беру červeně zbarvené popisky první etapy, tedy krátké. Délka trati nevěstí nic neobvyklého, avšak trojmístný číselný údaj hned vedle vzbudí neskrývaný respekt již před vyběhnutím. No nic, tak snad přežiju. Ještě mám nějakou tu chvilku čas, tak se aspoň podívám, jestli tady není někdo známý. Kemp Bučnice v údolí mezi Adršpachem a Teplicemi praská ve švech pod náparem stovek mapových a běžeckých nadšenců, netrpělivě čekajících na první tvrdý zážitek.

Vybíhám, orientuju mapu, dívám se na popisky, běžím nahoru, po cestě potkávám jinou kontrolu, pro jistotu čtu její kód a hele! Je to ta moje! To ne já hloupej, to mapa pětka, říká mi můj smysl pro sebeklam. Jinak celkově závod super, s tím prodíráním to zase nebylo tak hrozný.

Druhá etapa, zase krátká. Jiná mapa, jiná trať, další zážitek, ukazování cesty dalším nešťastníkům, jinak není co dodat.

Třetí etapa, klasika. Únava z uplynulých dvou dnů dopadá už při dojití do centra. Plán: jít to na pohodu. Realita: dlouhý postup 4:30 min/km. Fakt super. Konec třetí etapy: plán: lehnout si do postele a do zítřka nevstat. Realita?

VT Švédsko

Anička

Letos jsme se o prázdninách vydali na soustředění do Švédska. Po cestě jsme si dali pěkný trénink u Berlína (asi aby nám ze samého cestování neupadly zadky), pokochali jsme se polem krásných slunečnic a hurá zpátky do aut, abychom stihli trajekt. Když jsme další den konečně dorazili do Årly, kde se strhla bitka o to, kdo bude jezdit auty, která jsme vyfasovali v půjčovně, rozdělili jsme se na spoustu skupinek, podle toho, kdo měl kde spát.

Každý trénink mi připadal úplně jiný, ať už krásnými a rozmanitými Švédskými terény, nebo tím, na jak dlouho jsem se při něm ztratila. Když jsem si pak na jednom tréninku připadala spíše jako běžící lejno, podle toho, kolik much mi lítalo kolem obličeje, po doběhu k autům jsem se uklidnila při pohledu na ostatní, kteří měli nad sebou obří černý mrak, přestože už byli převlečení.

V rámci regenerace jsme sem tam zařadili fotbálek (asi je dobře, že děláme orienták a ne fotbal :D), frisbee, nebo koupání v jezírku, spíš v takové malé kaluži.

Co se týče počasí, to bylo až podezřele dobré. A taky že jo, když jsme po cestě zpět běželi dětskou Tiomilu, začal solidní slejvák. Zákon schválnosti tu fungoval skvěle, dokud jsme spali vevnitř, bylo krásně, když jsme spali v dřevém vojenském stanu, lilo jak z konve. I tak jsme si to ale moc užili ☺.

Pěkné prázdniny 2017

Kulda

Zvoní mi budík. Je úterý 20. června, 6:20 ráno. Po loňském fiasku s přihlašovaním, na které jsem si vzpomněl při odchodu na oběd, nechci letos ponechat nic náhodě, a proto vstávám brzy, abych dohlédl, že můj narychlo napsaný automat mě přihlásí včas.

06:30:00 otevírají se přihlášky

06:30:14 načel se mi ORIS a jsem přihlášený!

06:31:05 Drbča* dohlásil zbytek Žabin

06:31:31 limit přihlášek byl naplněn

O dva měsíce, pár dní a 9,5 hodiny později čekám na parkovišti na Vojtu, kamaráda neorientáka, který uvízl v dopravní špičce. Mám mu dát čip a popisník, ale zároveň za čtvrt hodiny startuju.

Nemám už čas se vracet pro mobil a domlouvat se, kde mu čip a popisník s popiskama nechám, vkládám tedy důvěru v orgy na parkovišti, instruujíc je, aby to předali řidiči v tmavě zeleném VW Bora s pražskou značkou. Vojta loni na závodech byl, tak ví, co a jak, a může letos směle běžet H21C.

Start stíhám akorát a funím do kopce ke kontrole 113, jedné ze startovních kontrol, společné mimo jiné i pro H21B i H21C. Terén je příjemně kamenitý, mapa je podrobně zmapovaná i v detailech, takže se s pevnou důvěrou ve své mapovací schopnosti rozbíhám hustníkem vstříc dvanácté kontrole... kterou mívám asi o 30 stupňů a 300 metrů. Nicméně údolíčka i jejich počet sedí, skály rámcově taky a trvá mi skoro 10 minut, než se v mapě najdu. Dobíhám do cíle s poměrně velkou ztrátou po krásné čtvrt hodinové chybě. Ještě že jsou před námi ještě dvě etapy.

Vojta stihl start akorát a funí do kopce ke kontrole 113, jedné ze startovních kontrol, společné mimo jiné i pro H21B i H21C. Mapa je podrobně zmapovaná i v detailech, ale rok neměl orientačnou mapu v ruce a popisky tvrdí, že první kontrola nese číslo 71.

Můj batoh je přehrabaný, domýšlím si, že v něm někdo něco hledal. Krabičku s čipem a popiskama pro Vojtu potkávám na infostánku. Po inspekci parkoviště zjišťuju, že orgové na parkovišti si nedokážou domyslet oční vadu (Bora je tmavě šedá) a to, že jsou pro nás pražáci i lidi se středočeskou značkou.

Nejenže nesedí číslo první kontroly, nesedí ani počet. Veškerá Vojtova vynaložená snaha, zahrnující půjčení čipu, návštěvu registrace i nalezení popisků v mém batohu (bohužel popisků z jiných závodů), je vržena vniveč a vrací se z první kontroly s nepořízenou, aby se mu vedle jména ve výsledcích objevilo potupné "vzdal".

Splín zachraňuje pivenka na 8 piv + 2 zdarma. Zítra to půjde líp. Oběma.

Den druhý. Svěží ráno, čas napravit včerejší chyby a dostat se v celkovém pořadí před Keniu. Dnes je terén více běžecký, skalky jsou jen v menších uskupeních. Neodcházím na poslední chvíli, je čas na rozcvičení, prostě ranní pohoda. Během protahování letmo kontroluju hodiny na začátku koridoru a vidím, že už mám být na startovní čáře! Rychle probíhám, hlásím číslo, čistím čip, na check kašlu a s posledním pípnutím přebíhám startovním čáru.

Trať je o dost delší než včera, ale cca každé dva kilometry umístili orgové občerstvovačku, takže i to horko je snesitelné. Na druhé občerstvovačce za osmou kontrolou dobíhám Keniu, který na mě kolegiálně čeká a vykecává s občerstvovačem. O kontrolu dál ho jinou volbou postupu nechávám za sebou. Teď už jen dohnat 10minutový náskok, který má.

Zbytek se nese ve velmi pohodovém tempu takřka bez chyb. Keniu jsem dohnal, život je fajn.

Krátké vysvětlení k referencím na Keniu - my nevrcholoví sportovci si musíme dávat reálné cíle, proto si místo "chci se umístit v první desítce" dáváme cíle "chci předběhnout někoho jiného". Vojta to učinil stejně, po první etapě si zvolil nějakého Poláka, který první etapu vzdal. Zklamání, když se ukázalo, že daný člověk na závody vůbec nedorazil, bylo opravdu veliké.

Odpolední horko podtrhává výšlap na Trosky (se závodním čipem sleva) ve složení já, Standa a Vojta, spojený s fotoorientákem po okolí. Na hradě se chystá metalový benefiční koncert (zvláštní kombinace), který bude večer hlasitostí konkurovat PP párty.

Rychlé večerní dojmy - pivečko, grilování, pokec u rybníka a nahlédnutí na PP párty, kde jsem o 10 let převyšoval průměr.

Poslední nedělní etapa slibuje hodně kontrol na malém prostoru, krátkou trať a jednu neoficiální občerstvovačku. Mapa je hodně osekaná, obsahuje opravdu jen dvě velká skalní města, která jsou velmi členitá, a trať se v nich hodně točí. Vůbec nenabízí prostor k tomu, aby to člověka přestalo bavit a těšil se na konec (krom kopců). Těsně před cílem si vlastní chybou v mapování přidávám horolezeckou vložku, ale nakonec se ukazuje, že to až tak marný postup nebyl.

Celkově hodnotím PP jako jedny z nejhezčích letošních závodů (byť jsem na mnoha nebyl) a pracnost spojená s napsáním automatu za to stála.

(*Jen pro uvedení na pravou míru, na PP nakonec přihlašoval Arnošt. Naštěstí. Protože když jsem odpoledne pustil počítač, tak se mi ¾ hodiny načítaly aktualizace a z přihlášek na PP by nebylo nic./Drbča)

Tábor: chvilka poezie

Orientácká kontrola

Hnědí

Na startu si беру mapu,
otočím se
a všichni jsou už v trapu.

Rozbíhám se
a po cestách podívám se.
Když ji najdu, oddechnu si
a tkaničku zavážu si.

Rozhlížím se, hledám číslo,
au, to mě bolí třísko.
Mám za sebou jedničku,
mám to ale v malíčku.

Kolem běží závodník,
upadl mu popisník.
Závodník už odběhl,
už to asi doběhl.

Hustníkem to naperu
a jedno klíště naberu.
Někam jsem dorazil,
asi jsem to pokazil.

Nevadí, tak běžím dál,
cíl je támhle opodál.

Banán

Červení

Ležím si tak ve stanu
chuť na něco dostanu,
co si mám dát, však nevím,
doufám, že se to dozvím.

Uklouzneš na tom fakt snadně,
ale nikdy nejsi na dně,
je to mňamka veliká,
každý pro to utíká.

Barva jeho krásně září,
udělá úsměv na tváři,
tvar to má jak Měsíc v céčku,
nepobryndej si tím dečku.

Chuť na něho vždycky máš,
jezení si užíváš,
a pro další vždy si jdeš,
závislým se hned staneš.

Vždycky, když jsem na táboře,
a klidně i v Kutné Hoře,
velké množství spotřebuju,
tuhletu věc fakt miluju.

Východky

Luf

Letos jsme s dalšími trenéry žactva (moc jim díky) nabídli několik letních závodů žactvu. Děti a rodiče byli zjevně tak překvapení, že jich nabídky využilo jen pár. Ale věříme, že počty spokojených dětí porostou a počty nespokojených rodičů, konejšných čokoládami a jinými pochutinami, budou klesat (jo, jo, už chystám další úplatky...).

Posledními takovými prázdninovými závody byla Cena Východních Čech. Běželo se na mapách z MČR 2016 na klasice v krásném prostředí Vysočiny. Co víc si přát? No asi jen trochu vyšší teploty a trochu méně vody. Každopádně díky dlouhodobé přípravě na osudový den Jendy a Báry nám alespoň v sobotu nepršelo a věci z pátku nám i v kempu uschly a my si užili i výpravu do Poličky, kde o víkendu nebyla na náměstí ani noha a dokonce i všechna voda z bazénu jim vytekla. Naštěstí jsme narazili na parádní dětské hřiště a pěknou oslavu 250 let místní železnice, díky níž jsme se svezli na posunovací lokomotivě, prolezli prvorepublikový vagón s plechovými kamny na vytápění a v neposlední řadě jsme viděli i nefalšovanou parní lokomotivu v akci!

Ale vás asi bude více zajímat, jaké to bylo v lese. Tak v pátek byli všichni natěšení a vlítli do lesa každý po svém. Starší a zkušenější jako mladí zající a ti mladí zase jako staří mazáci. Každopádně na krátkou trať kontroly krásně svítily do dálky a na čipu naskakovaly jak na běžícím pásu. Za to v sobotu nás čekalo drobné překvapení v podobě zašitých kontrol na klasice a vzhledem k terénu i minimum voleb.

To mi nemohlo zabránit v získání nového poznatku. Nevadí, jak jsi unavený či jak daleko a vysoko jsi doběhl. Na Vysočině se neobíhá, ale běhá rovně! Škoda, že mě to stálo největší ztrátu na postupu z celého víkendu. V sobotu se nejvíce radoval Tom, který získal nejcennější skalp své závodní kariéry. Pořádně to večer oslavil a tím konečně nažhvil svého soka na neděli, který jen kvůli drobnému zaváhání skončil v etapě druhý. My ostatní, až na jednu ostudu, která neustála únavu ze sobotní slávy Jendy a Báry, jsme důstojně zakončili působení na CVC příjemnou zkrácenou tratí.

Čeho si ceníme na tomto víkendu? Přeci toho, že jsme dokázali sobě i rodičům, že to zvládneme i za mokra a zimy v kempu, že se vždy dokážeme vrátit z lesa a vášnivě si o tom popovídat a že ani žízni ani hladu neumřeme! Domů jsme se vrátili zdraví, s mokřými baťohy, krásnými zážitky a novou chutí a energií do dalších tréninků i závodů.

Telegraficky opavská áčka

Tom Milán

Na závody do Opavy jsem jel s respektem vůči terénu. Bál jsem se toho jestli to nebude moc hustý. Mile mě překvapila realita.

Když jsme tam přijeli, přepil jsem se jontáku a celou klasiku mě bolelo bricho a tudíž můj výkon neodpovídal výsledku. Takže jsem byl po neděli dost našťvaný, že jsem na Áčkách nepředvedl, co jsem předával na tréninku.

Na druhý den se rozdávaly dresy a darilo se mi v novém úplně jinak. Sice jsem startoval až na konci startovky, takže jsem měl vyšlapané pěšinky, což mě hodně zrychlilo, ale můj výkon byl téměř bezchybný. Hodně mě potěšil výsledek a doufám, že takových výkonů bude víc.

ŽA, klasická trať, 9.9.2017, Pustá Polom

D10C: 1. Kovalčíková Alena 34:09, 3. Finstrlová Kristýna 35:09, D12C: 1. Dittrichová Lucie 25:57, 2. Finstrlová Julie 30:50, D14B: 1. Hubáčková Dagmar 37:20, 9. Rotková Markéta 56:38, 13. Hovořáková Karolína 62:06, D18A: 1. Chaloupská Barbora 48:44, 11. Firešová Markéta 62:48, 30. Odehnalová Klára 74:37, 38. Auermüllerová Anna 84:03

D18B: 1. Filipová Tereza 60:47, 3. Malivánková Eva 63:03, D20A: 1. Čechová Tereza 66:11, 5. Odehnalová Tereza 76:23, D20B: 1. Nedbálková Hana 65:35, D21E: 1. Knapová Jana 75:24, 5. Poklopová Lenka 85:26, 6. Šimková Johanka 86:13, 7. Hiršová Gabriela 87:03, D21A: 1. Vališová Martina 71:36, 4. Gebauerová Jana 76:26, 16. Stachoňová Barbara 90:51, D21B: 1. Michálková Renata 64:31, 2. Slámová Petra 67:55, 6. Königová Jana 80:23, D35C: 1. Kašparová Ivana 46:12, 10. Finstrlová Alena 62:19

H12C: 1. Černochoch Martin 25:11, 2. Zřídka veselý Adam 26:37, 31. Urbánek Tomáš 51:47, H14B: 1. Milán Jakub 41:06, 5. Urbánek Adam 52:23, 8. Štěrbák Josef 54:56, H16A: 1. Metelka Ondřej 50:31, 7. Milán Tomáš 56:30, 26. Coufal Jáchym 64:19, H18B: 1. Král Jan 73:23, 2. Komenda Jan 75:30, 11. Říčný Vojta 94:26, H20A: 1. Sýkora Vojtěch 67:00, 2. Hirš Otakar 67:35, 15. Kelbl Vladimír 87:59, H21E: 1. Rzenca Krzysztof 96:50, 5. Hájek Daniel 101:00, 6. Zimmermann Štěpán 102:20, 21. Bravený Vít 114:38, H21A: 1. Dutkowski Mikolaj 87:36, 10. Drábek Jan 103:44, H21B: 1. Palát Petr 80:13, 7. Finstrle Luděk 106:38, 12. Jordanov Alexandr 114:56, 17. Liščinský Tomáš 148:11, 18. Pátek Richard 162:47, H50B: 1. Grepl Ladislav 67:06, 5. Mlynárik Peter 76:56

ŽA, krátká trať, 10.9.2017, Pustá Polom

D14B: 1. Hájková Lucie 21:25, 5. Rotková Markéta 24:30, 19. Hovořáková Karolína 30:43, 23. Finstrlová Julie 32:45, D18A: 1. Janošikova Tereza 22:38, 11. Auermüllerová Anna 27:57, 12. Firešová Markéta 28:00, 29. Odehnalová Klára 31:54, D18B: 1. Špendlíková Kamila 30:55, 2. Malivánková Eva 31:31, D20A: 1. Vyhnálková Barbora 25:46, 9. Odehnalová Tereza 30:12, D20B: 1. Nedbálková Hana 27:03, D21E: 1. Mechlová Lenka 32:40, 4. Šimková Johanka 35:54, 7. Poklopová Lenka 37:47, 15. Hiršová Gabriela 44:42, D21A: 1. Procházková Klára 34:58, 4. Gebauerová Jana 38:01, 7. Slámová

Petra 40:58, 24. Stachoňová Barbara 54:06, D21B: 1. Dékány Pavla 34:37, 3. Königová Jana 41:21, D40B: 1. Nechanická Daniela 35:54, 15. Finstrlová Alena 75:58
H14B: 1. Doušek Tomáš 24:12, 4. Urbánek Adam 25:58, 12. Zřídka veselý Adam 30:57, 18. Štěrbák Josef 36:07, 22. Urbánek Tomáš 38:59, H16A: 1. Metelka Ondřej 21:24, 3. Milán Tomáš 23:07, 15. Coufal Jáchym 25:03, H18B: 1. Rajnoha David 30:35, 2. Říčný Vojta 35:10, 7. Král Jan 38:27, 7. Komenda Jan 38:27, H20A: 1. Hirš Otakar 24:26, 4. Kelbl Vladimír 26:21, H21E: 1. Petržela Jan 30:56, 2. Nykodým Miloš 31:17, 4. Hájek Daniel 33:05, 13. Zimmermann Štěpán 35:27, H21A: 1. Čech Jan 34:27, 13. Drábek Jan 40:22, H21B: 1. Palát Petr 36:56, 5. Finstrle Luděk 43:33, 8. Jordanov Alexandr 48:20, 15. Pátek Richard 66:57, 16. Liščinský Tomáš 80:56, H50B: 1. Vandas Luděk 30:02, 6. Mlynárik Peter 37:14, P: 1. Hlava Miroslav 21:54, 6. Finstrlová Kristýna 29:22

Zcela podzimní ČP štafet a sprint

Honza

Stěrače bez ustání stírají, za okny panuje tma a z města míří tmavý bus plný mrtvých duší. Jen pan šofér bdí. No docela zajímavý začátek hororu, ale on to byl jen dost nevlídný odjezd z Brna na podzimní štafety. Někde za Svitavami se začíná rozednívat a autobus se probouzí. Naštěstí necháváme i dešť za námi, tedy on nás pronásleduje a odpoledne dohoní.

Dlouhá cesta z parkoviště do centra, postavit, tento víkend poprvé, stan, prohlédnout centrum, uť to je vážně fronta na toiky?! Jo, tam je divácká, je kus za silnicí v borůvkách. Ale jinak to moc divácky atraktivní tedy není, start po pěti metrech míří do lesa. Škoda, moc není kde zafandit. Naše loňské probíhání shromaždištěm, no to bylo trochu jiné.

Už na jaře jsme si vyběhli dost bodů na postup na MČR, tak štafety jsou poskládané podle výkonnosti. Ale i tak to těm před námi nedáme zadarmo.

Jdu potřetí za sebou třetí úsek, tak jsem z toho trochu nervózní, nějak je to strašně na těsno a tudíž do lesa vyrazím v pěkném kontaktu. Už ze zpráv i podle parametrů je to spíše nakloněná rovina, takže se to bude pálit a každá chyba bude krutě potrestána. Bohužel dělám chybu na podobném místě jako Pepr, ale do kopce dobíhám pár závodníků přede mnou. Tak s nimi se držím. Ale bacha! Ty jsi přehmátl mapu a jdeš už na další kontrolu, ale zastavuji se včas a kontrolu dobře dohledávám. Uf, bylo to kousek od disku! Zařazuji se za vláček a z kopce dolů ho trochu roztrháme. Pak je tu výstup na před diváčkou, hledáme blbě kontrolu, ale další vlak míří na naše místo. Tak srázy za diváckým úsekem, no trochu zapotit hlavu a přidat z kopce. Kolem mě je plno soupeřů, jedu na krev a předsběrku razím kousek za turnovem, ani se nedívám do mapy a stíhám ho. Výlez po čtyřech, hustníkem na krev a pak dlouhý úsek na sběrku, už mě trhá, ale cítím další za sebou. Brr, držím 34. místo! Aspoň něco.

Jinak tedy holky vyhrály, H18 byly 7. a áčko H21 5. My jsme obsadily 34. místo, jít o minutu hůř a jsme 40.... pěkně těsné.

Chvilí ještě zevlujeme na shromaždišti, ale co tam, tak balíme stan a čeká nás dlouhá cesta k busu a přejezd do Jičína, tedy vlastně Lázní Bělohrad. Cestou se nic nestalo, ale to se nedá říct o dvou autobusech, které se potkaly v zatáčce. A začne pršet. Tedy nic moc, nikomu se na parkovišti nechce z busu, ale když na chvíli přestane, tak se rychle přesuneme do centra a stavíme stan.

Čekal nás sprint v parku, škole, sídlišti a pak nějakým lesoparku. Bylo to opět pekelně rychlé, chyby se velmi trestaly a tráva se místy měnila na nepříjemné klouzavé bahno. Hřeby by se místy hodily. V elitě jsme brali dvakrát bronz, Adélka a Milda. Startovalo se podle WRE a mezi prvními startujícími byla Maky, která se nakonec dost překvapivě udržela na 4. místě! Místy přešlo a místy přešlo i více, k tomu dost temná obloha, no Ořas startující skoro v šest by mohl vyprávět, jestli to nebyl dobrý trénink na NOPB.

Třetí stavění stanu bylo na louce nad Vojicemi. Zcela promočený stan ale uschnul a za celý den nebyl, naštěstí, potřeba. Jičíňští pořadatelé nám připravili velké centrum a nějak se stalo, že jsme obsadili i

nejlepší místo blízko koridorů, takže jsme měli celý závod z první ruky. Dnes už to nebylo tak mírné jako v sobotu. Čekala nás pořádná porce kilometrů včetně několika kopců.

Už na mapový start to byla slušná palba a to pokračovalo i za hřeben. Bohužel pořadatel udělal dost nevyrovnané farsty, a tudíž se pořadí dost přelívalo a člověk nevěděl, jak na tom je. Jinak les byl dost hezký, ale těch kopců po sobotě bylo už dost, takže mezi štafetami byly velké rozdíly. Nejzajímavější pasáží byl lom s mnoha kontrolami, kde to chtělo zpomalit a dočíst dohledávky, jinak se člověk mohl dost propadnout. Hezké místo. Zbytek byl pak spíše běžák. Naštěstí do cíle to bylo dnes z kopce.

A jak to jinak skončilo? Těžko říct, půl závodu nejelo vyčítání a ani pak to nebylo o moc lepší. Kdo ví, kdo si zapomněl vůbec vyčíst. Takže to bylo takové zmatečné. Ale holky opět vyhrály, dnes o parník, kousek bylo i druhé místo, ale nakonec se musela Jindra sklonit a doběhnout pro bronz. Klukům se dnes moc nedařilo, snad vyladí za 3 týdny. A Milda už bude zcela fit a bude moci běžet.

A pak už jen sbalit uschlý stan, ale bez kobylek!, najít autobus a vyrazit na cestu do Brna, kvůli Lipůvce přes Blansko, tak to měli někteří se zastávkou před domem na Lesné. A v Brně nás přivítal pro změnu opět déšť.

Manufaktura Český pohár, INOV-8 CUP - žebříček A, 16.9.2017, Lázně Bělohrad

D18A: 1. Janošíkova Tereza 10:47, 6. Firešová Markéta 12:09, 19. Odehnalová Klára 12:48, D10A: 1. Čechová Tereza 11:37, 5. Odehnalová Tereza 12:40, D21E: 1. Horčíčková Vendula 15:05,, 2. Knapová Jana 15:10, 3. Indráková Adélka 15:22, 4. Tesařová Markéta 15:38, 8. Hlavová Jindra 15:55, 9. Kabáthová Eva 16:04, 13. Šimková Johanka 16:17, 18. Hiklová Natalia 16:29, 22. Tužilová Magdaléna 16:46, 26. Hlavová Hana 17:12, D21A: 1. Procházková Klára 13:21, 2. Hiršová Gabriela 13:33
H16A: 1. Gajda Jan 11:21, 18. Milán Tomáš 12:11, 25. Coufal Jáchym 12:23, h18A: 1. Křivda Tomáš 11:46, 14. Hlaváč Ondřej 12:34, 36. Komenda Jan 14:01, 47. Král Jan 17:01, h20A: 1. Sýkora Vojtěch 13:00, 4. Hirš Otakar 13:21, 7. Kelbl Vladimír 13:36, H21E: 1. Král Vojtěch 14:50, 2. Petržela Jan 14:58, 3. Nykodým Miloš 15:29, 7. Hájek Daniel 16:14, 19. Mokřý Stanislav 16:24, 23. Zimmermann Štěpán 16:43, H21A: 1. Kamenický Jeroným 14:24, 7. Bravený Vít 15:12, 10. Zimmermann Jakub 15:18, 25. Klusáček Jan 15:55, 29. Drábek Jan 15:59, 36. Kazda Adam 16:16, 37. Bialožyt Michal 16:21, 40. Palas Jan 16:24, 41. Chloupek Adam 16:28, 50. Přikryl Petr 17:14, Zháňal Jan DISK, Bořil Tomáš DISK, H21C: 1. Záveský Filip 12:35, 30. Zřídka veselý Libor 15:23, 40. Finstrle Luděk 16:08, 57. Jordanov Alexandr 17:58, H35: 1. Prášil Marek 13:46, 18. Stehlík Miroslav 19:46

Jihomoravská liga – Říčany u Brna

Lucka

Na první poprázdňinovou ligu se člověk vždycky těší. Na kámoše, co neviděl celé léto, na to, jak mu to po tom létě super poběží, jak už nebude vedro... A skřítek Murphy se už teď směje.

Takže v pátek zdechne auto. Předpověď počasí se stává drsnou a brutálně jednoznačnou. Překopáváme tedy plány na sobotní rodinnou idylu. Lukáška vyměníme u dědy za auto, nabalíme sadu deštníků, teplé prádlo a termosku a vyrážíme vstříc počasí tak nechutnému, že by jedině orientáka vyhnal. Hřeje nás jen vize „oběhnout a hned domů do tepla“. A to, že dědovo auto má vyhřívané sedačky.

Na místě, u krásného vesnického koupaliště, co má dnes teplotu vody vyšší než vzduch, najdeme v mlze oddílový stan a přidáme svou trochu lidského tepla ke všeobecné tlačenici. Proběhne boj o popisovnický, čtyřikrát si je vymění děti mezi sebou i se mnou, Ivoš už naštěstí s tím svým prchnul na start. Mezi tím se stihnu vykecávat s těmi kámoši, co jsem celé léto neviděla... a jééžíš, za 10 minut startuju! Stres, dres, né, dres né, v tom je dnes zima, honem zpátky, jiný triko, sprint na start, Martínek asi trochu lituje, že chtěl jít se mnou.

Dobry, start stíhám. Čip mám, tkaničky OK, hodinky OK, buzola OK, první kontrola je 31... Nabíhám do lesa. Hm, jednička není zrovna easy, jedno z mnoha údolíček v docela hluboké rokli. Přes rokli nebo oběhnout? Bahno a sklon svahu velí oběhnout. Všechno sedí, mapu chápu... ale jak to, že tohle není

31? Fajn, možná to bude tam ta. Rokle je obsypaná farstami, kdo nemapuje, ten si zašplhá. U třetí nalezené farsty, co pořád nemá číslo 31, se mi zastaví dech. Na popiskách na mě zlomyslně mrká nadpis „H12“.

Jo, tak tuhle skořápkárnu s popisníkami jsem zjevně prohrála. Cvičně otočím mapu – ne, na ní popisy nejsou. Do háje! Kruci! Píp – píp –píp!!! Co teď? Vrátit se? Vzdát? Rozplakat se? ... No dobře, přijímám výzvu a dám si to jako mapový trénink. A zkusím se v té pitomé rokli promapovat ke své jedničce. Nakonec z toho mám docela dobrý pocit, protože při odběhu vše pěkně sedí. Další kontroly už jsou mapově jasnější, tak ono to možná nakonec nějak půjde. Jen ten běžecský morál je takový... tréninkový :-). Na 7 navíc příšerně bloudím v hustníku. Na 8 pak klasicky pálím s tou hloupou vizí, že chybu doženu, a přebíhám. Nalézám nějakou kontrolu, přeskládávám mapu... a infarkt číslo 2. Na mapě JSOU popisy! Stojím u své devítky. A tu jedničku... tak tu jsem netrefila.

Takže se už můžu vybodnout i na osmičku, že? Ale no tak... to mě přece nezabije. 150 m po rovince tam a zase zpátky. Aspoň chytím tempo. Tempo by tedy bylo, ale ostružin přibývá. Mokro, trní, disk... nejsem tak trochu na hlavu, že toto dělám? Potkávám pána 70+. Mokro, bahno, kopec jak kráva, pán zarputile jde. Tak se seber přece. Zbývá už jen sada kontrol ve svahu, s popiskama je svět hned veselejší. Nakonec horolezecká vsuvka a na předsběrku kopřivy nad hlavu. Suché triko a vyhřívání sedačky jsou na dosah.

Nakonec tohle vlastně miluju. Zničit se a pak si vychutnat tu zaslouženou pohodu. Jen své rodině se omlouvám za to, co jsem řekla, dokud jsem měla hlad :-)

JML, krátká trať, Říčany u Brna, 16.09.2017

D10: 1. Finstrlová Kristýna 15:02, 6. Kočová Klára 18:15, d10N:, 1. Boučková Eva 16:40, 3. Marková Eva 17:22, 5. Coufalová Thea 19:18, 7. Kučerová Tereza 21:44, 10. Coufalová Rea 29:22, 12. Růžičková Agáta 33:24, D12: 1. Doušková Hana 19:01, 3. Finstrlová Julie 21:19, 6. Ondrová Anna 24:00, D14: 1. Hovořáková Karolína 29:41, 5. Barnatová Klára 36:14, D16: 1. Lukšíková Eliška 61:12, 2. Baševá Klára 62:33, D21C: 1. Kociánová Lenka 42:22, 5. Gebauerová Jana 49:41, 10. Malivánková Eva 61:39, 17. Dvořáková Hana 70:51, D21D: 1. Hrušková Kristýna 50:24, 7. Kučervá Renata 86:21, D35: 1. Štěpánková Kateřina 43:37, 6. Humlíčková Kateřina 51:39, 10. Finstrlová Alena 55:25, 13. Hrušková Lenka 60:00, 18. Chmelíková Gabriela 66:44, 22. Kočová Lenka 70:37, 26. Kroutilová Eva 74:06, 30. Tachovská Kamila 87:36, 31. Urbánková Lenka 95:06, Cicvářková Lucie DISK, D45: 1. Voborníková Eva 51:55, 5. Kabáthová Jitka 60:13, D55: 1. Procházková Helena 44:42, 2. Janotová Dobra 47:09
H10: 1. Schwab Filip 14:13, 4. Bulička Martin 16:34, 7. Marek Filip 18:56, 8. Zřídka veselý Martin 19:08, 10. Cicvárek Martin 19:48, 11. Saitl David 20:42, 12. Chmelík Robert 21:13, H10N: 1. Kroutil Jošt 13:04, 5. Kroutil Tadeáš 22:53, h12: 1. Strýček Jan 18:39, 2. Zřídka veselý Adam 18:57, 4. Urbánek Tomáš 19:24, 7. Koča Vojtěch 21:42, 7. Koča Vojtěch 21:42, 16. Cicvárek Radim 31:32, 19. Tachovský Jáchym 33:18, Baše Matěj DISK, H14: 1. Urbánek Adam 28:34, 5. Štěrbák Josef 32:51, 9. Marek Vojtěch 43:09, 15. Zelený Vladan 55:52, 18. Chmelík Albert 69:45, h21C: 1. Čech Radovan 40:17, 7. Stehlík Martin 48:52, 23. Kůr Jiří 62:04, 27. Liščinský Tomáš 75:59, 28. Dvořák Martin 76:25, H21D: 1. Watson Kevin 44:00, 3. Chmelík Petr 46:56, H35: 1. Štěpánek Martin 38:07, 4. Štěrbák Eduard 47:25, 14. Humlíček Aleš 59:04, 16. Cicvárek Ivo 60:46, 22. Zelený Pavel 66:52, 29. Baše Tomáš 71:18, 41. Ryšavý Miloš 109:33 + 71:26, Coufal Svatoš ZBM6700 DISK,HDR: 4. Podhrázký Tomáš 17:34, 13. Beránková Kamila 22:17, 14. Bednář Antonín 22:19, 14. Beránková Julie 22:19, 38. Baševá Jolana 30:52, 49. Chaloupková Klára 39:51, 54. Koča František 47:47

Program na konec září a říjen

23. a 24. 9. – SO, NE – M ČR klasická trať (CHA) – klasická trať– centrum: Raspenava – start: SO: 12:00, NE: 9:30 – doprava: zvláštním autobusem v 6:00 od Bohémy – ubytování: na postelích – vedoucí: Libor Zřídka veselý – terén: podhorský s množstvím údolíček, kamenů skalek. Vrchní část s kamenitou podložkou. Spodní část s bažinkami. Místy hustníky – příjezd: okolo 17:00 v neděli.

27. 9. – ST – mapový trénink (žactvo+dorost) – Líšeň, Mariánské údolí – sraz: 16:15 – mapa: Říčky (1:10 000, E=5m) – typ tréninku: okruhy + shluky + věšák-sběrák + kombotech – doprava: autobusem číslo 55 do Mariánského údolí
28. 9. – 1. 10. – ČT až NE – Soustředění Šumpersko – Šumpersko – viz samostatný rozpis akce – přihlášky: do 1. září 2017
30. 9. – SO – 9. Jihomoravská liga (ABM) – klasická trať – centrum: Kobeřice u Brna – start: 10:30 – doprava: zvláštním autobusem v 8:30 od Bohémy – vedoucí: Luděk Finstrle – návrat okolo 15:00
4. 10. – ST – mapový trénink (žactvo+dorost) – Bystrc – sraz: 16:15 – mapa: Pekárna (1:10 000, E=5m) – typ tréninku: hvězdice + azimuty + I. úsek štafet + I. úsek štafet – doprava: autobusem číslo 52 na zastávku „Kopce“
5. 10. – ČT – Liga škol v orientačním běhu – Královo Pole, ZŠ Herčíkova – pořádáme – pořadatelé: Zhusta + dorostenci – sraz pořadatelů v 8:00 (start 9:30)
7. a 8. 10. – SO, NE – M ČR štafet a klubů – štafety + kluby (KSU) – centrum: Moravský Karlov – start: SO 11:00; NE 9:00 – doprava: zvláštním autobusem v 7:00 od Bohémy – ubytování: na postelích – vedoucí: Libor Zřídka Veselý – terén: horský les s různou průběžností (místy náletové hustníky), údolní části podmáčené, detaily terénní i porostové. Bez podrostu – příjezd: okolo 18:00 v neděli.
14. 10. – SO – 10. Jihomoravská liga (ZBM) – !!! pořádáme !!! – klasická trať – centrum: Košíkov – start: 10:30 – doprava: zvláštním autobusem v 8:30 od Bohémy – vedoucí: Luděk Finstrle – návrat okolo 15:00
15. 10. – NE – Zhusta cup (ZBM) – Útěchov – centrum závodu: Útěchov, U buku – doprava: autobusem číslo 57 na zastávku „U buku“ – start v 10:15
16. 10. – PO – Liga škol v orientačním běhu – Kraví hora, areál koupaliště – pořádáme – pořadatelé: Zhusta + dorostenci – sraz pořadatelů v 8:00 (start v 9:30)
21. 10. – SO – 11. Jihomoravská liga (RBK) – klasická trať – centrum: Kuničky – start: 10:30 – doprava: zvláštním autobusem v 8:00 od Bohémy – vedoucí: Luděk Finstrle – návrat okolo 15:00
21. a 22. 10. – SO, NE – M Rakouska v nočním OB + Austria cup middle – Lichtenwörth + Kirchberg am Wechsel – doprava: dle domluvy v sobotu okolo 8:00 – vedoucí: Libor Zřídka Veselý – viz samostatný rozpis akce
22. 10. – NE – Mistrovství Brna ve sprintu (ZBM) – centrum závodu: Lužánky – doprava: tramvají číslo 1, 6, 7 na zastávku „Pionýrská“ – start od 10:00
26. až 29. 10. – ST – SO – Podzimní prázdniny – Beskydy – bližší informace o místě, ceně, dopravě, ubytování a stravování na jiném místě Polarisu – přihlášky: do 1. října 2017 přes členskou sekci
28. 10. – SO – 12. Jihomoravská liga (KON) – klasická trať – Pohora – start: 11:00 – doprava: zvláštním autobusem v 8:30 od Bohémy – vedoucí: Luděk Finstrle – návrat okolo 15:00
4. a 5. 11. – SO, NE – ODDÍLOVÝ PŘEBOR – centrum: Zubří – mapa: Zubří – bližší informace na jiném místě – přihlášky: do 31. října přes členskou sekci

Tréninky od 9. října do 5. listopadu

Den	Doba	Skupina	Typ tréninku	Místo
Pondělí				
Úterý	16:30 – 18:00 20:00 – 21:30	žáci II dorost +	běžecký hry	atletická dráha G Matyáše Lercha tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
Středa	16:00 – 18:00 16:00 – 18:00 16:00 – 18:00 16:30 – 18:00	žabičky pulci I + II žáci I + II dorost +	výpravy za OB mapový mapový běžecký	Lesná – ZŠ Milénova Lesná – ZŠ Milénova Lesná – ZŠ Milénova Lesná – ZŠ Milénova
Čtvrtek	14:30 – 15:30	začátečníci	tělocvična, hřiště	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská

	16:00 – 17:30 19:30 – 21:00	žáci - dospělí +	hry volejbal	ZŠ Kotlářská tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
Pátek	18:00 – 20:00	dospělí +	florbal, basketbal	tělocvična Kotlářská – ZŠ Kotlářská
Sobota	–	všichni	závody OB	–
Neděle	–	všichni	závody OB	–

Soustředění Paprsek – všichni

Datum: 28. září – 1. října 2017
Cena: 1 600,- Kč (doprava, ubytování, jídlo, mapy)
Doprava: osobními auty
Jídlo: zajištěno od čtvrtěčního oběda do nedělního oběda. Zajištěny máme snídaně, obědy i večeře.
Tréninky: na mapách Kunčická hora a Paprsek.
Odjezd: čtvrtek 28. září v 8:30 od Bohémy (sraz 8:15).
Příjezd: v neděli odpoledne okolo 16:00.
Přihlášky: do 10. září 2017 přes členskou sekci nebo Zhustovi. Kapacita 40 osob.
Poznámky: nezapomeňte si vzít SI čip.

M Rakousko NOB + middle (Wiener Neustadt)

Datum: 21. a 22. října 2017 – sobota a neděle
Odjezd: v sobotu v 9:00 od Bohémy
Příjezd: v neděli okolo 15:00
Ubytování: penzion, Rakousko
Stravování: z vlastních zásob.
Doprava: osobními auty.
Náplň: sobota 1 mapový trénink v Rakousku (krátký na rozeběhnutí)
závod ÖM NachtOL 2017 – Lichtenwörth – 00=19:00 – NOB
<http://www.oefol.at/anne/?p=1&q=3&id=1955>
neděle závod Austria cup 2017 – Kirchber – 00=10:00 – krátká trať
<http://www.oefol.at/anne/?p=1&q=3&id=1956>
S sebou: věci na běhání, závodní vybavení, světlo, ...
Cena: 700,- všichni
Přihlášky: nejpozději do 1. října 2017 přes členskou sekci.

Soustředění Beskydy (Bílá) – všichni

Datum: 26. – 29. říjen 2017
Cena: 1 700,- Kč (ubytování + stravování + doprava).
Doprava: osobními auty.
Ubytování: chata Bílá – <http://www.chatabila.cz/cs/>
Jídlo: Snídaně a večeře v hotelu. Obědy v horách ze zásob vlastními silami do hor vnesených (klasická nabídka – salámy, sýry, paštiky, apod.).
Náplň: turistika v Beskydech – Lysá hora, Radhošť, Bílý Kříž, Pustevny, Radegast, ... Přesný program výletů stanovíme až po příjezdu podle počasí. Mapy budou připraveny. Pokud chcete plánovat využijte on-line mapy.cz - <http://www.mapy.cz/>

Odjezd: ve čtvrtek v 8:00 od Bohémy (Janáčkovovo divadlo).
Příjezd: v neděli v podvečerních hodinách.
Oblečení: věci na turistiku (zejména dobrou obuv) a teplé oblečení (rukavice a čepice si nezapomeňte).
Poznámky: s sebou dobrou náladu, třebaš nějakou tu společenskou hru.
Přihlášky: nejpozději do 1. října 2017 přes členskou sekci

Oddílový přebor Zubří – všichni

Datum: 4. a 5. listopadu 2017
Místo: Zubří u Nového Města na Moravě
Přihlášky: přes přihlašovací systém na oddílových WWW stránkách do 30. října 2017
Razící systém: SportIdent – nezapomeňte si svůj čip
Cena: 600,- Kč (cena zahrnuje jídlo + ubytování + dopravu + mapy)
Odjezd: zvláštním autobusem v sobotu ráno v 8:00 od Bohémy
Start: 11:00 – I. etapa, celkem budou klasické 2 etapy v sobotu a v neděli štafety
Mapy: Zubří (2012)
Ubytování: Rekreační středisko Zubří ZO OS KOVO ŽĎAS, a.s. Spí se na postelích.
<http://www.rekreace-zubri.cz/>
Stravování: zajištěn sobotní oběd, večeře, nedělní snídaně a oběd (již v ceně)
Návrat: vlakem Olešná na Moravě (13:07) – Tišnov – Brno v 15:07 na hlavní nádraží.

Brněnský běžecký pohár 2017/2018

<i>datum</i>	<i>Název</i>	<i>místo</i>	<i>km</i>	<i>čas</i>
17. 11.	Běh o pohár Jehnice	Jehnice	5,0 / 10,0	10:30 / 11:15
2. 12.	Mikulášský běh	Okrouhlá	4,3 / 8,3	10:30 / 11:15
9. 12.	Vranovský žleb	Vranov u Brna	6,1 / 8,3	10:30 / 11:15
26. 12.	Štěpánský běh	Syrovice	4,7 / 9,4	10:30 / 11:15
6. 1.	Kuřimský kros	Kuřim	4,8 / 8,8	10:30 / 11:15
20. 1.	Radostická nerezová desítka	Radostice	4,6 / 10,5	10:30 / 11:15
27. 1.	Rájecká desítka	Rájec Jestřebí	5,0 / 9,6	10:30 / 11:15
17. 2.	Modřický pohár	Modřice	4,8 / 10,0	10:30 / 11:15
10. 3.	Běh kolem Myslivny	Brno – Nový Lískovec	5,6 / 10,6	10:30 / 11:15
25. 3.	Brněnská přehrada	Brno – Rakovec	5,0 / 10,0	10:30 / 11:15

Vklad za závod: 50,- nebo 60,- Kč podle způsobu přihlášky.

Více infomací: <http://www.atletikauni.cz/>

Soustředění Krkonoše – žáci + dorost

Datum: 2. až 9. prosince 2017
Cena: žáci 2 200,- Kč licence A + B
dorost 2 500,- Kč licence A
ostatní 3 000,- Kč
Doprava: vlak + autobus
Ubytování: Dvorská bouda – <http://www.dvorska-bouda.cz/>

Jídlo: plná penze
Náplň: lyžování podle sněhových podmínek
Odjezd: v sobotu v 8:45 ze Zvonařky.
Příjezd: v sobotu v podvečerních hodinách.
Oblečení: maratony a orientky (pokud sníh nebude) nebo lyže (pokud sníh bude), věci co běžně potřebujete
Přihlášky: nejpozději do 30. října 2017 přes členskou sekci

Soustředění Sklené – dorost +

Datum: 14. až 17. prosince 2017 – čtvrtek až neděle
Odjezd: ve čtvrtek 14. prosince v 16:20 vlakem z Brna hl. nádraží (sraz 16:00 ve vestibulu nádraží. Jízdenku zakoupit do stanice Žďár nad Sázavou (R 976). Ve Žďáru přestup na autobus směr Sněžné, odjezd 17:50.
Příjezd: v neděli 17. prosince 15:41 (14:30) vlakem do Brna.
Ubytování: Turistická základna DDM Žďár nad Sázavou Sklené – klasické místo našich soustředění. Ubytování na postelích v povlečených peřinách. WC a sprcha na pokoji.
Stravování: plná penze + svačinky. Po celý den bude k dispozici společný čaj.
Náplň: běhání nebo lyžování podle sněhových podmínek.
S sebou: maratony a orientky (pokud sníh nebude) nebo lyže (pokud sníh bude), věci co běžně potřebujete, tréninkový deník, hry na dlouhé zimní večery, dárky pod vánoční stromeček a další dle toho co Vás napadne.
Cena: 1 200,- Kč. V ceně je ubytování, doprava a náklady na společné jídlo. Peníze se platí přes oddílový účet a příslušné částky se objeví u každého v členské sekci.
Přihlášky: nejpozději do 1. prosince 2017, kapacita 42 postelí

POLARIS — ZÁŘÍ 2017 — ROČNÍK XIX — #159

Redakce: Zhusta, Honza Drábek, Bořek, Ivoš, King, Anička, Kulda, Luf, Tom

Kontakt: zbm.polaris@seznam.cz

Web: www.sky.cz/zhusta